«Καλιφόρνια ντρίμιν»

Ερμηνείες στο ζενίθ

Ο Βασίλης Κατσικονούρης στο έργο του «Καλιφόρνια ντριμιν» που παρουσιάζεται από την «Πειραματική Σκηνή» του «Εθνικού Θεάτρου» αναφέρεται σε στιγμιότυπα της ζωής τεσσάρων νέων, λαϊκών παιδιών, της σύγχρονής μας εποχής. Οι δύο νεοι, ο Ντίνος και ο Αρης, μπροστά στον «τρόμο», στην προοπτική να πάνε στο στρατό να υπηρετήσουν τη θητεία τους καταφεύγουν, υπεκφεύγουν, ονειρεύονται τη φυγή τους στην Αμερική, στην Καλιφόρνια, σ' ενα «newage κοινόβιο».

Με αυτήν τη βαση και μεσ' από αυτό το θεατρικό πρόσχημα, ο Β. Κατσικονουρης κτίζει ένα έργο ζωντανό, με αρκετές έξυπνες ατάκες. Καταφέρνει επίσης και διατυπώνει, με σφρίγος, παλμό και διαυγεια, στο *έπακρο τη ζωντανή γλωσσα των νέων της εποχης* μας που όμως βρίσκονται «στην απ' έξω» και δεν ζουν στα βόρεια προάστια

Εικονογραφεί *με ηχηρές λέξεις τα όνειρα* και τις καταφυγές τους, τ' αδιέξοδά τους, τους έρωτές τους, την απελπισία αλλά τελικά και το συμβιβασμό τους. Ο Ντίνος, ο Αρης, η Κική και η Γιούλη είναι *τέσσερις νέοι* από τις λαϊκές τάξεις, χωρίς τα εφόδια ενός πτυχίου και χωρίς οικονομική άνεση που προσπαθούν να συγκροτήσουν τα δικά τους όνειρα, τους δικούς τους στόχους, μέσα σ' ένα κατεστημένο που τους απορροφά και τους συντρίβει.

Ο συγγραφέας, με ευχέρεια και ευαισθησία, εικονογραφεί ολοκληρωμένα τους *τέσσερις ήρωες* Στο υπο-κείμενο διαγράφεται πλήρως μια σαρκαστική-πικρή διάθεση του συγγραφέα για τα ματαιωμένα όνειρα και τις προσδοκίες όλων αυτών που είναι «στην απ' έξω». Ο Β. Κατσικονούρης με ένα δεμένο, συγκροτημένο, γρήγορο, παλλόμενο κείμενο, το οποίο σε αρκετά σημεία δεν αποφεύγει το διδακτισμό, δίνει μία άρτια εικονογραφία τεσσάρων «λουμπεν» νεαρών της εποχής μας

Ο Τάκης Τζαμαργιάς διαγραφει τη σκηνοθετική καθοδηγηση πανω στην ταχύτητα που του προσφέρουν οι γρήγοροι ρυθμοί του κειμένου, φέρνει στην επιφάνεια με ευκρίνεια ολες τις σημασίες και τα υπονοούμενα του έργου, διδάσκει και συντονίζει τους ηθοποιους να «σερβίρουν» όπως στο τένις, ακαριαία και αστραπιαία τις ατάκες ο ένας στον άλλο με μια στακάτη ετοιμότητα Απόλυτα δεμένα με την υφή των ηρώων από το κείμενο τα σκηνικά – κοστούμια της Μ. Κονομή καθώς και η δυνατή εκφραστικη «ροκ» και όχι μόνο μουσική του Π. Ανδριτσάκη σε αρμονικό συνδυασμό με τους φωτισμούς του Σ. Σαρκετζή.

Οι τεσσερις νέοι ηθοποιοί, ο Ελευθεριάδης, ο Μαντζωρος, η Φωτιάδη, η Σαουλίδου, παίζουν εξαίρετα, στο ζενίθ της υποκριτικής. Διαμάντι η ερμηνεία του Σ Μαντζωρου. Μια παράσταση που πρέπει να δείτε